1) (פיתרון תרגיל #1 סעיף ב) $degen1(G) \le degen2(G)$

מוכיחה:

יהי π סידור כך ש

$\Delta_\pi = degen1(G)$.

נבנה סידור אחר π' באופן הבא:

אם קיים קודקוד v בעל דרגה $< \Delta_\pi$,

נמחק אותו ונצרף אל [?] התהליך.

אם התהליך הזה כיסה את כל הגרף

אזי קיבלנו סידור π' כך ש

$\Delta_{\pi'} < \Delta_\pi$,

סתירה למינימליות של Δ_π.

אחרת התהליך נעצר כאשר יש לנו

תת קבוצה לא ריקה $\phi \ne U \subseteq V$ של

קודקודים כך שלכל $u \in U$,

$deg_U(u) \ge \Delta_\pi$.

$$\Rightarrow \delta(G(U)) \ge \Delta_\pi$$

$$degen2(G) = \max_{U' \subseteq V} \delta(G(U')) \ge \delta(G(U)) \ge \Delta_\pi = degen1(G).$$

מ.ש.ל.! מש"ל!

- 1 מ' -

$degen2(G) \le degen1(G)$

הוכחה: תהי U קבוצה בלשהי כך ש
$degen2(G) = \delta(G(U))$,
ויהי Π סידור בלשהו של U
המקיים תכונה של U שמעיד כ-Π.
כפי שראינו, מתקיים $degen1(G) \le \delta(G(U))$.
לכן $\Delta_\Pi \ge \delta(G(U))$. לכן
$degen1(G) \ge \delta(G(U)) = degen2(G)$. □

סתם נשאר $degen1(G) \le degen3(G)$.

הוכחה: יהי Π^* הסידור שמקבל מאלגוריתם
המתואר בהגדרת $degen3$.
לפי הגדרת $degen1$,
$degen1(G) = \min_\Pi \Delta_\Pi \le \Delta_{\Pi^*}$. □

נראה עתה $degen3(G) \le degen2(G)$.

<u>הוכחה:</u>

יהי π^* הסידור שמתקבל מהאלג' שמגדיר את $degen3(G)$, ויהי v_i הקודקוד בסידור כך ש

$$deg_{\{v_{i+1},\dots,v_n\}}(v_i) = \Delta_{\pi^*}.$$

יהי v_j, $i<j$, קודקוד כלשהו מאוחר יותר בסידור π^*. אם

$$deg_{\{v_i,v_{i+1},\dots,v_n\}}(v_j) < deg_{\{v_{i+1},\dots,v_n\}}(v_i)$$

אזי ניתן להחליף בין v_i ו- v_j ולקבל סידור π שבו הדרגה ימינה של v_j קטנה ממש מ Δ_{π^*}, בסתירה לכך ש π^* העדיף את v_i. (נשים לב שההחלפה עשויה לשנות את הדרגה ימינה של v_j אך היא עדיין תהא שווה ל- $deg_{\{v_i,v_{i+1},\dots,v_n\}}(v_j) < \Delta_{\pi^*}$.)

זאת סתירה. לכן

$$deg_{\{v_i,v_{i+1},\dots,v_n\}}(v_j) \ge \Delta_{\pi^*},$$

ולכן

$$\Delta_{\pi^*} = \delta(G[\{v_i,v_{i+1},\dots,v_n\}]) \le$$

$\le \max_{U} \delta(G(U)) = degen2(G).$

מ.ש.ל!

א.2. עשינו בכיתה.

ב.2. לפי רדוקציית KW לא עובדת,
לא מתאפשרת להוריד ($\log$)-צביעה ל-$(d+1)$-
-צביעה בגרף עם ניוון d.
הסיבה היא שהיא מסתמכת על רדוקציית
הצבעים הסטנדרטית: R קודקודים של קבי
צבע $\log$ מנסים במקביל להחליף את הצבע
שלהם לצבע בתוך $\{1, \dots, d+1\}$.
אבל לכל מהם עשויים להיות $> d$ שכנים
צבועים, ולכן גם לא בהכרח יתאפשר
להיצבע מחדש.

<u>א.3.</u> לפי הטענה לא עובד. הסיבה
היא שאחרי הפעלה אחת של
Shift-Down וצביעה מחדש של קודקודים
בצבע 14 עשוי להיווצר מצב שבו
יש זוגות שצבועים בצבעים שונים צמ"ע.

דוגמא:

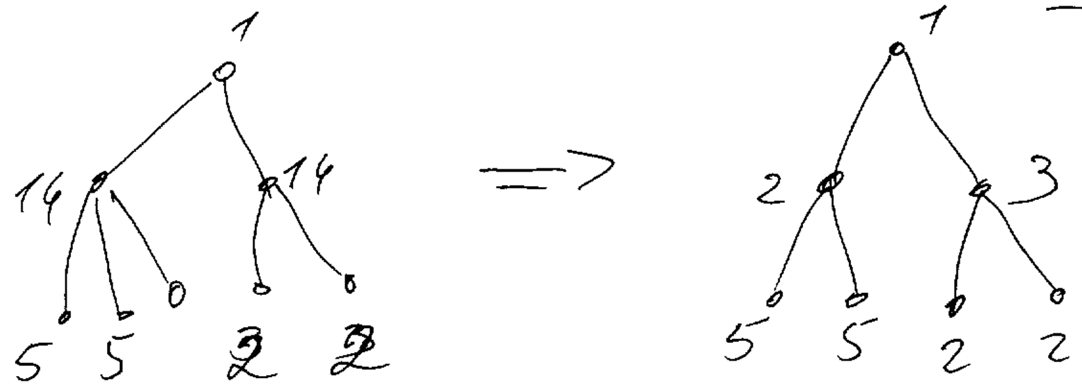

3.ב.

רקורסיה שעושה Shift-Down ועוד.
מחזור תיקח $2\cdot(120-3)$ סיבובים.
באמצעות CV אפשר תוך מס' קבוע קטן של סיבובים להגיע ל-6-צביעה,
וממשם ב-6 סיבובים נוספים להגיע ל-3-צביעה.
אפשר גם להשתמש ב Kuhn-Wattenhofer אך להקפיד לעשות Shift-Down אחרי כל סיבוב.
כיון אנו מחלקים את קבי הצבעים ל $\{1,2,3,4\},\{5,6,7,8\},\ldots,\{117,\ldots,120\}$
ובכל קבי במקביל (עושים Shift-Down כך שבכולן מבטלים את הצבע הגדול ביותר.
כך מגיעים למצב של $120\cdot\frac{3}{4}=90$ צבעים.
וממשיכים כך.

4) בהתחלה יש $\log n$ ביטים של זבל.

תוך 2^{21} ~~20~~ סיבובים יש $\log^{(21)} n + O(1)$

ביטים של זבל,* ~~ותוך סיבוב נוסף~~

~~ביטים~~ דה"נו) ~~$O(\log^{(22)} n)$~~ $O(\log^{(21)} n)$

זבלים.

קל להוכיח שאפשר להשתמש באלג' CV

גם במעגל בעל אוריינטציה, ולא רק

בקו עם אוריינטציה.

5) כל צלע של H עשויה לחתוך לכל היותר
שתי צלעות של ~~H~~ H^* לכן אם
$|H| < \frac{|H^*|}{2}$, אז יש צלע e של H^* שלא
נחתכת ע"י אף אחת מצלעות של H.
לכן $H \cup \{e\}$ הוא שידוך, סתירה!